Tef
murataral
— SANA EVLENDİĞİMİZ ZAMAN NE
MARİFETLER GÖSTERECEĞİM
DEMEMİŞ MİYDİM?.

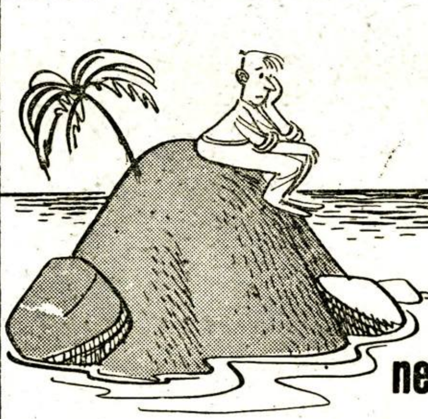

Böyle in, cinin top oynadığı ıssız bir adada kalsaydınız ne yapardınız?

Bu suale cevap vermek biraz müşkül değil mi?

Ben size bir akıl vereyim. Eğer ben böyle in, cinin top oyadığı bir adaya düşseydim santrfor oynardım.

Santrfor ZEKİ

Bu adamın bu kadar neşeli olmasının sebebi nedir?

Ona piyango mu çıktı?

HAYIR

Kaynanası mı öldü?

HAYIR

Karısından mı ayrıldı?

HAYIR

Pekâlâ bu adamın neşesinin sebebi nedir?

Her halde bir şeye sevinmiştir de ondan.

YAZ GEÇİYOR

DENİZE VEDA EDERKEN...

Komşunuz Raif Beye de veda ediniz.

İŞLERİNİZ TERS Mİ GİDİYOR?

Elbisenizi ters yüz ettiriniz mesele kalmaz.

Londra Yüksek Terzilik Akademesinden Diplomalı

Ahmet Makas.

3 GÜN

Durmadan heyecan içinde kalmak ne zevkli şeydir diyenlere:

İSTANBUL - BOLU - ANKARA TARABYA - YENİKÖY - MARDİN OTOBÜSLERİNE BİNİNİZ

SELAMET OTOBÜSLERİ

Can Yelekleri Kanepelerin ta kendisidir.

Bekçi parası toplayanların Nazarı Dikkatine

Bizim mahallenin bekçisi Ahmet Çavuşun parası bitmiştir. Acele para toplayıp Ahmet Çavuşa getirin.

Mahalleli

KENDİMİ KAYBETTİM Bulana 5 lira mükâfat verilecek.

Görünmeyen Adam

Hiç tayyareye bindiniz mi?

Ben hergün biniyorum.

Tayyareci Nurinin abisi ZEKİ

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Kapak
BEDRİ KORAMAN

KLİŞELER:
KENAN KLİŞE FABRİKASI

MUHARRİRLER :

Çetin Altan, C. C. Cem, Adalet Cimcoz, Müfit Duru, Refik Erduran, Bülent Ersoy, Bedii Faik, Burhan Felek, R. N. Güntekin, Zahir Güvemli, R. H. Karay, Orhan Kemal, Yaşar Kemal, R. E. Koçu, Doğan Nadi, Bülent Oran, Necmi Onur, Cemal Refik, S. İzzet Sedes, Süavi Süalp, Hamdi Varoğlu

KARİKATÜRİSTLER :

Oğuz Aral, Firuz Aşkın, S. Balcıoğlu, Nihat Bali, A. Bayraktar, S. Bıçakçıoğlu, R. T. Burak, Yalçın Çetin, Sadi Dinççağ, Ferruh Doğan, Orhan Doğu, S. Emiroğlu, Orhan Enez, A. Erbulak, M. Eremektar, E. Nuri Erkaç, A. Ulvi Ersoy, Osman Filiz, H. Heper, G. Kabakçıoğlu, Yılmaz Karaca, B. Koraman, Bayram Küçük, Fikret Özelçi, Turhan Selçuk, Nehar Tüblek, Y. Tüzecan, E. Yağcıoğlu, Suat Yalaz, Tonguç Yaşar, Ziya Zorlu

Abone şartları :
Seneliği : 24 Lira
Altı Aylığı : 12 Liradır.

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ
Ankara Caddesi 48
İSTANBUL
FİYATI : 50 KURUŞ

Tef

HAFTALIK SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

Sahibi: ÇAĞLAYAN YAYINEVİ adına Ertem Eğilmez
Yazı işlerini fiilen idare eden: .... MÜFİT DURU
Teknik Sekreter: .... FİRUZ AŞKIN
Karikatür Sekreteri: .... ALTAN ERBULAK
Basıldığı yer: .... ŞEHİR MATBAASI

CİLT: 1 ☆ 23 EKİM 1954 CUMARTESİ ☆ SAYI: 12

KURUNTULAR:

Ya kim yapıyor bunları?

Bir acaip dünyadayız. Nikâhsız kadından peydahlanmış çocuk gibi herkes zürriyetini inkâr ediyor.

Vapur ücretlerine zammı Denizcilik Bankası yapmamış... Onlar da bunun aleyhindeymişler. Allah Allah.. Rumelilinin damadına dediği gibi:

— Ya kim yapıyor bunları?

★

Vapur gidiyor. Herşeye burnunu sokan, herşeyden anlar geçinen; kendinden başka herşeyi bilirim sanan birisi kaptanın yanına sokulmuş.. Kaptan:

— Tornistan! dedi.

Adam:

— Bravo kaptan bey! Ben de şimdi bunu söyliyecektim.

Kaptan:

— Tornayid! diyelim mi?

— Hah! Çok isabet! Ben de bunu söyliyecektim.

— Alabanda sancak! diyelim mi?

— Tamam... Şimdi dilimin ucundaydı. diye kaptanın her kararını anlar bir adam sıfatiyle tasvib ve takdir edermiş.

Kaptan kurt bir adammış. Her kumandayı tasvib eden bu zuhurî kaptanı denemek istemiş. Hemen lostromoyu çağırmış:

— Bana bak.. Çabuk şu dümeni baş tarafa takın!

Tayfanın şaşkınlığı sırasında heveskâr kaptan derhal:

— Yaşa kaptanım! Şimdi ben de bunu söyliyecektim. deyince, kaptan dayanamamış..

— İşte şimdi mantara bastın! demiş.

Şu bizim hakikî kaynaklar da arada bir - ama sahiden değil! - — Dümeni başa takın! çocuklar... deseler de yanlarında her verdiği kumandayı:

— Bravo! Ben de şimdi bunu söyliyecektim! diye kaptan geçinenlerin olsa olsa birer yağcı yamağı olduğunu görselerdi ne olurdu? Herkes bunları kaptan sanıyor kardeşim.

Burhan FELEK

HAFTANIN HATTARI

VAPUR ÜCRETLERİNDE BİRAZ İNDİRME YAPILDI.
(Yeni Sabah)

F. K. GÖKAY, «TENKİTLERİN TOPUNA BİRDEN CEVAP VERECEĞİM» DEDİ.
(Dünya)

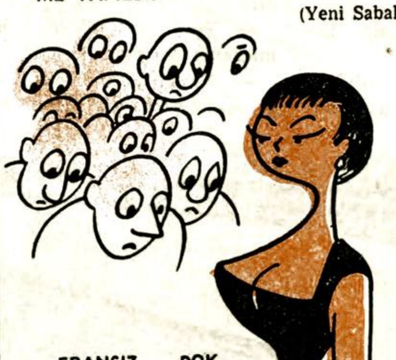

FRANSIZ DOKTORLARI, «UÇAN DAİRE GÖRMENİN» YENİ VE ÇOK CİDDİ HASTALIK OLDUĞUNU SÖYLÜYORLAR.
(Dünya)

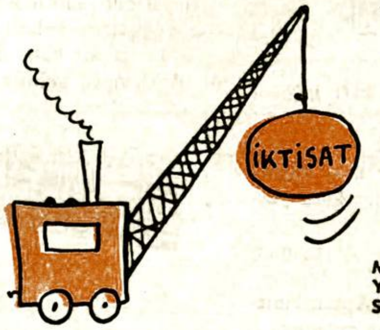

İKTİSADİ KALKINMA İÇİN 700 MİLYON LİRALIK TAHSİSAT AYRILACAK.
(Cumhuriyet)

ANKARA'YA GELECEK ALMAN TİCARET HEYETİYLE YAPILACAK MÜZAKERELER.
(Cumhuriyet)

MARİLYN MONROE HASTALANDI.
(Vatan)

TE.

RÖPORTAJ:

Dokuzuncu

Bülent ORAN

— Bu işi yapabilmek için ne lâzım?

— Cesaret.

— Başka?

— O kadar.

Karşımdaki adam ne kılıç sallayarak yüzlerce enayiyi şişleyen bir film kahramanına, ne Başbakanın oğluyum diye icrayı sanat eyleyen açıkgöze, ne de muhalefet yapan gazetecilere benziyordu. Suratında, cesaret yahut ahmaklıkla ilgili en ufak bir çizgi dahi yoktu. Basbayağı bir insandı.

Tekrar sordum:

— Sadece cesaret kâfi mi?

— Çok bile.

— Peki para filân?

— Parayı devletler bile düşünmüyor. Bu işte ise hiç kafa yormağa değmez.

— Şu halde siz ne duruyorsunuz?

Yüzüme baktı ve «Aptallığınızdan» demek istediğini anladım.

— Kadınlarda tip arar mısınız? dedim.

— O ne demek? dedi.

— Ne demek olacak, tip işte. Sarışın, esmer, zayıf, şişman...

— Ne olursa olsun aldırmam. Meselâ bir sandık elma... İçinde irisi, ufağı, kırmızısı, yeşili vardır. Fakat aşağı yukarı hepsinin tadı birdir.

— Kadınlarla elmaları bir mi tutuyorsunuz?

— Tabiî elmalar daha lezzetli ve daha zararsızdırlar. Sonra, bıktığınız zaman elinizdeki elmayı pencereden fırlatmak veya çöp tenekesine yollamak daha kolaydır. Kadınları sepetlemek ise malûmunuz olduğu gibi bazı formalitelere bağlı bir şeydir.

— Bu formalitelere rağmen dokuz defa evlenmek kuvvetini kendinizde nasıl buldunuz?

— Bu gibi formaliteleri halletmek için binlerce hayır sahibi Hukuk Fakültesinde kafa patlatıyorlar. En beceriksiz avukatlar, en kabiliyetsiz yalancı şahitlerle bile boşanma dâvalarının içinden kolayca sıyrılınabilir.

Yarışçı Esat, Kanunî Hasan Tahsin gibi zehir yeşili avukat dostlarım olmasına rağmen yerimde saymama içerliyerek:

— İlk fırsatta tavsiyelerinize ayak uydurmağa çalışacağım, dedim.

Hayatında, elbiseden fazla kadın değiştiren kahraman:

— Durmanız hata, diye söylendi. Beklemeğe gelmez, hayat ancak beş on kadın alacak kadar uzundur.

— Kadınların elma gibi olduk larına aklım yattı. Hadi şekillerine bakmıyalım... Ama namuslarına...

Bu sorum üzerine, sadece resmî kayıtlar altında dokuz kadın eskiten adam, hiçbir edebî tasvire uymıyacak şekilde güldü. Ne acı, ne tatlı, ne alaylı... Fakat biz gene yüzünde iğneli bir tebessüm belirdi diyelim. Tebessümünün iğneleri gözlerime batarken kendinden emin adımlarla zekâ fıkaralarının o kat'î konuşmasiyle:

— Bazı şeyler karıştırılmaya gelmez, dedi, altından Çapanoğlu çıkar. Kadının namusu da öyledir.

— Yeni evlenilecek kadının mazisine bakmamalı mı?

— Kadınla mı, yoksa maziyle mi evleneceksiniz? Hem her kadının bir geçmişi vardır. Namuslu kadın bu geçmişi örtmesini bilendir.

— Şu halde gençlere ne tavsiye edersiniz?

— Gözlerini kapayıp yürümelerini.

Hazır dünyaya gelmişken birkaç defacık evlenmeden göçmek istemediğim için bu tavsiyeye uyup gözlerimi kapadım ve Allahaısmarladık bile demeden yürüyüverdim. Fakat kör talih yetişmekte gecikmedi. Bir çöp kamyonuna çarpmışım!

Çöpçü:

— Ölmek mi istiyorsun? dedi.

— Hayır, evlenmek, cevabını verdim.

Ağzı yanık bir yolcu:

— Aynı kapıya çıkar, diye söze karıştı.

Aldırmadım. Alnım iyileşir iyileşmez tekrar gözlerimi kapayıp yürüyeceğim. Ne çıkarsa bahtıma.

— Ne bakıyorsun ulan. Sinema mı oynuyor?

(Altan Erbulak)

Bir Katre

Halis Demokrasi!

Meğer şu bizim Kocomustafapaşa'ya yıllardanberi hiç çöpçü uğramaz değil miymiş!.. Eminönü'nden kalkan otobüsler oraya kadar gidiyorlar da, bir tek çöpçünün olsun, Belediye Temizlik İşleri kadrosundan kalkarak «Kocamustafapaşa» ya gittiği vâki değil!

Nihayet Belediye düşünmüş taşınmış ve şehrin diğer semtlerini elhak gıcır gıcır yapan o meşhur çöpçülerinden birini, talihsiz Kocamustafapaşa'ya göndermeğe karar vermiş. Ve işte bu kararı duyar duymaz, kudretin varsa, gel de Kocamustafapaşalıları tut!.. Bir sevinç, bir çığlık, bir hengâmedir ki gırla gidiyor.

«— Hemen, demişler, aramızda para toplayarak kocaman kocaman tak-ı zaferler kuralım ve derhal kilolarla konfetiler, metrelerle serpantinler tedarik edelim!»

Ve böylece gelecek kahraman çöpçüyü karşılamak üzere başlamışlar hazırlığa...

Eeee.. Kim kimle, bu Kocamustafapaşa da çöpçüyle!.. Sadece Prof. Gökay tak-ı zafer kurup, bayrak astırmaz ya. Ve sadece devlet adamları için böyle parlak merasim yapılmaz ya!

Yalnız şimdi bir mesele var; Prof. Gökay bu şehrin başında kaldıkça, çöpçü tak'ları ile, devlet adamlarınınkileri ayırmak için bir işaret falan bulmalıyız. Meselâ ne bileyim, sabahleyin evden çıkıp matbaaya geliyorum. Bir de baktım ki, önümde bir tak-ı zafer! Nereden anlıyacağım, şehre başbakan mı, yoksa mahalleye çöpçü mü geliyor?

İyisi mi, iltibasa meydan vermemek için, bir işaret koyarız, olur biter. Meselâ tak'ın tam tepesine bir çöp tenekesi asılır; anlarız ki, gelen çöpçüdür!.. Yahut da, «Aman yarabbi başbakanın gelişini anlatacak ne de çok işaret var», meselâ bir gemi resmi koyarsın, zamları ifade ettiği için hükûmeti hatırlatır; iki üç parmaklık çekersin, basın kanununu ifade ettiği için, gene onu hatırlatır. Bir mala asarsın, temelin ifadesi; bir kova asarsın, susuzluğun sembolü olur!..

Velhasıl birşey bulunur ve karışıklık hallolur gider.

Yoksa benden söylemesi, bir gün bir de bakarsınız, herhangi bir devlet adamının geçeceği yere - maazallah - çöp tenekeleri dizilmiş, buna mukabil çöpçünün uğradığı semtte de kurbanlar kesiliyor!..

Bedii FAİK

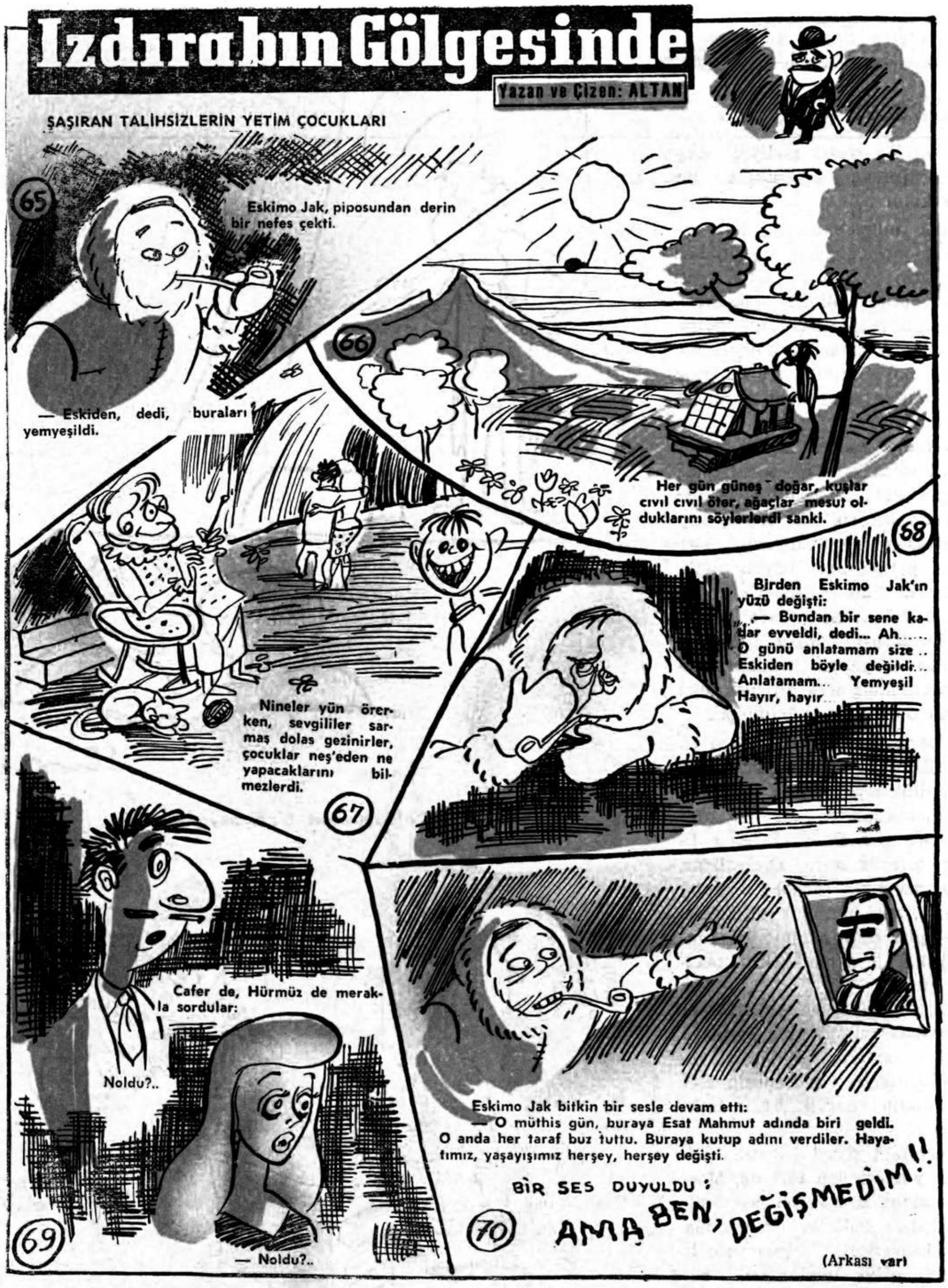

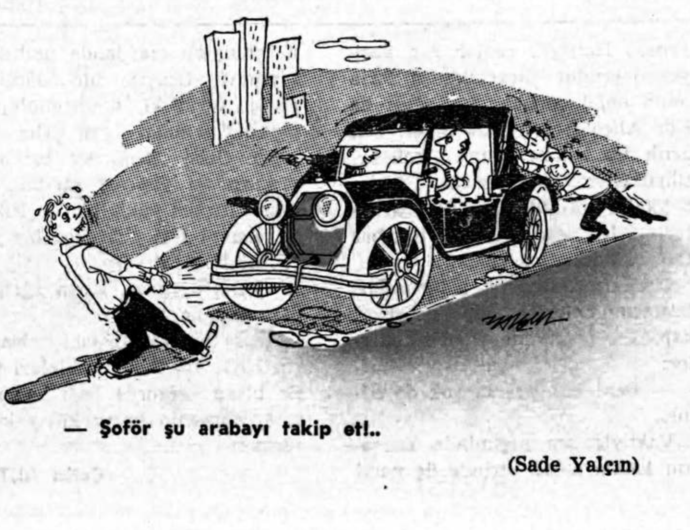

— Şoför şu arabayı takip et!..

(Sade Yalçın)

YAZISIZ

(Yılmaz Karaca)

ANKARADAN

Sezon açılıyor

Ankara'da siyasî faaliyet başlıyor; Meclisin açılmasına bir hafta kaldı.

Sayın milletvekilleri, tatil aylarında seçmenleriyle yaptıkları temasların verimli neticelerini küçük notlar halinde gönüllerine, kalplerine, ruhlarına, hafızalarına, kafalarına ve nihayet Boğaziçi paketlerinin arkalarına kaydetmişler akın akın başkente dönüyorlar.

Kimbilir bu yıl da ne kadar önemli sözlü sorular sorulacak...

Geçen defa bu baptaki önem rekorunu kırmak tek başına hiçbir siyasiye nasip olmamış, Yozgat'ın yetiştirdiği büyük politikacılardan Faik Erbaş'ın «Cura Salih'in mirası ne oldu?» şeklindeki en favori sorusu, Mehmet Ozbey'in «Keçiören Gazinosu neden rakı satmıyor?» diye sorduğu soruyla derhal egale edilmişti.

Bu parlemanter müesseseyi en iyi kullananlar daha ziyade mesken politikasıyla canı gönülden ilgili olanlardır.

Sık sık gündeme: «Kiremit fiyatları artacak mı?», «Kerestenin pahalanmasının sebebi nedir?», «Demir ithali için ne düşünülüyor?» gibi soru sahibi bakımından fevkalâde ehemmiyetli maddeler girer...

Dikkatli gözler, Ankara'daki bazı apartımanların, bu sorulara verilen cevapların nikbinliği veya bedbinliğiyle mütenasip olarak yükselip durakladığını farkederler.

Başkentteki siyasî hayatın enteresan yönlerinden biri de, Meclis açıldıktan sonra Tanrının günü Ankara Palas'ın karşısında çarpık kasketleri, arkası yamalı poturları, soluk mintanları, beyaz kuşaklariyle küme küme bekleşen seçmen vatandaşların manzarasıdır...

Sarayburnu'nda oltayla ızmarit yakalar gibi kendilerine biraz yüz, biraz kartvizit ve hattâ kabilse biraz para verecek bir milletvekili yakalamaya çalışırlar.

Milletvekillerinin acemileri arada sırada gelip zokaya başvururlar:

— Oo merhaba Durmuş Ağa, ne bekliyorsun bakalım?

— Hiç bey, bir iş var da sana gelek, dedik.

— Ne işi?

— Bizim Hafızgillerin irahmetli kaynı ölürken söğütlerin yanındaki tarlayı bizim emmiye vasiyet etmiş. Halbuki muhtar, «Olmaz» diyor. Vasiyet meydanda... Hafızgillerin gelini muhtardan yana... Hafızgil, «Allah var, vasiyet doğrudur illevelâkin o tarla onun değil, anasınındır, ağası da Kör Aliço'ya satmıştı» diyor. Sen artık bir zahmet bunu hallet... Büyüklerimize söyleyiver. Bizim o yanlar bilirsin ya seni çok tutar... İstersen bugün beraber Cumhurbaşkanına gidek...

Ustaları, katiyen aldırmazlar. Başlarını önlerine eğip geçerler, kapıdaki polise de tembih ederler:

— Beni kim ararsa yok de oğlum.

Vaktiyle ara seçiminde Bursanın kazalarından birinde üç parti de geniş bir meydanda nutuk çekiyordu. Uzakta bir dördüncü kürsü vardı ki, onun dinleyicisi ötekilerinkinden çok daha fazlaydı. Önce bağımsız bir aday, propaganda yapıyor sandım. Yanına gittiğim vakit bir de baktım ki adamın biri yüksekçe bir yere çıkmış ilâç satıyor:

— Diş ağrısına, karın ağrısına, baş ağrısına birebir.

Neyse ki Ankara'daki siyasilerin böyle tehlikeli rakipleri yok. Ee bizim şehirde başı bilmem ama, kimsenin kolay kolay karnı ağrımaz...

Çetin ALTAN

— İlk konseri olduğundan, biraz heyecanlıdır!..

(Sinan Bıçakçıoğlu)

— Ha... Damadın mesleği mi... Eskicilik yapar!..

(OğuzAral)

İSTANBULDAN

Şakşakçılar!

9 Ekim 1954 Cumartesi sabahı şarıl şarıl yağan yağmurun suları Bayezit - Aksaray caddesinden gürül gürül akarken bir arazöz bu caddeyi boydan boya sulamağa başladı.

Yaz ayları boyunca, toz bulutları göklere direklenirken bir damla su yüzü görmeyen caddenin yağmur altında sulanmasının sebebi ne ola ki?

Etrafa göz attım. Cadde boyunca iki taraflı dizilmiş askerler, jandarmalar, polisler ve evlerde, dükkânlarda, diğer müesseselerde, nakil vasıtalarında irili ufaklı bayraklar, bayraklar, bayraklar.

«Türk Bayrağı Nizamnamesi» gereğince, dükkân, mağaza, mesken ve diğer hususî yerler ancak millî bayram ve umumî tatil günlerinde bayrak çekebilirler. Nizamnamenin 11 nci maddesi de şöyledir:

«Ulusal bayram, genel tatil ve hafta tatili günleri haricindeki günlerde herhangi bir millî ve resmî sebeple bayrak çekilmesi mahallin en büyük memurunun izni ve emriyle olur.»

Millî bayram veya umumî tatil' Millî ve resmî bir sebep te yok.

Şu halde, bu bayraklar neye?

Bayram değil, kandil değil, eniştem beni neye öptü?

O gün öğleden sonra şehrin en kalabalık, en işlek semtlerinde tramvay seferleri durduruldu.

Yine o gün akşam üstü şehrin en kalabalık, en işlek semtlerinde otobüs, otomobil seferleri durduruldu.

Sebep?

O gün Almanya'dan uçakla hareket eden Başvekil, akşam saat 16,30 da Yeşilköy'e inecekmiş.

Hükûmet reisimize hürmet borcumuzu inkâr edenlerden değiliz. Fakat bu hürmeti şakşakçılık haline getirmeğe de gönlümüz razı değil.

Sayın Menderes te Almanya'ya giderken, uçakta bir gazete başyazarına, böyle gösteriş törenlerini arzu etmediğini, doğru bulmadığını kendisi söyledi.

O halde ,kimdir bu eli bayraklı şakşakçılar?

Cemal REFİK

VURMA AVCI

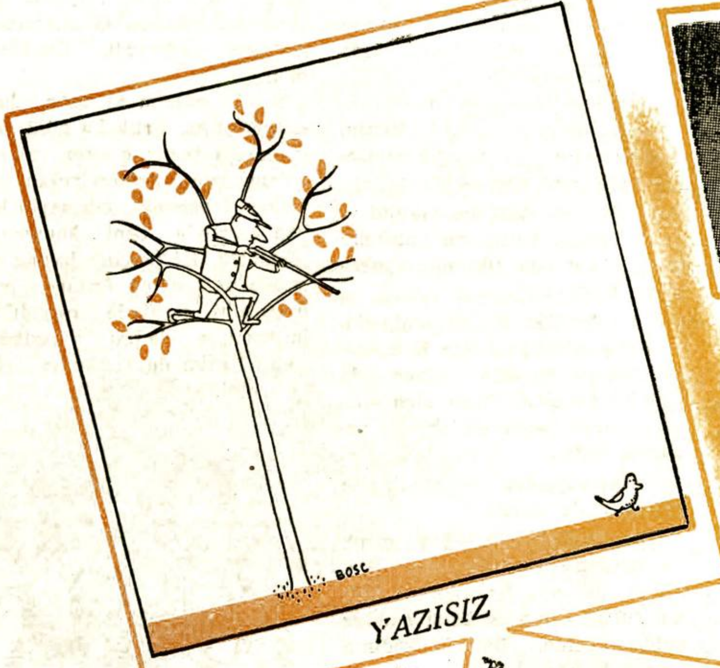

YAZISIZ

YAZISIZ

—Yazıklar olsun sana Doli, yarım saatte bir ölü kekliği çalıdan çıkaramadın!

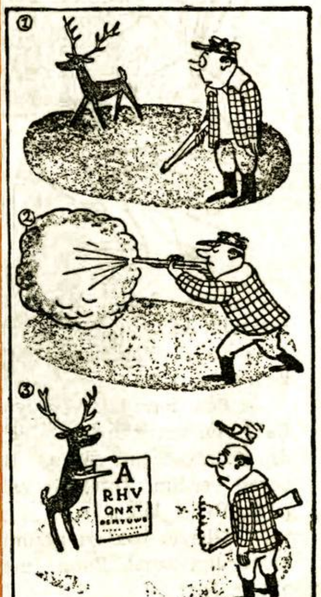

YAZISIZ

—Beyfendi, üçyüz metre ileriye bir bıldırcın kondu.-

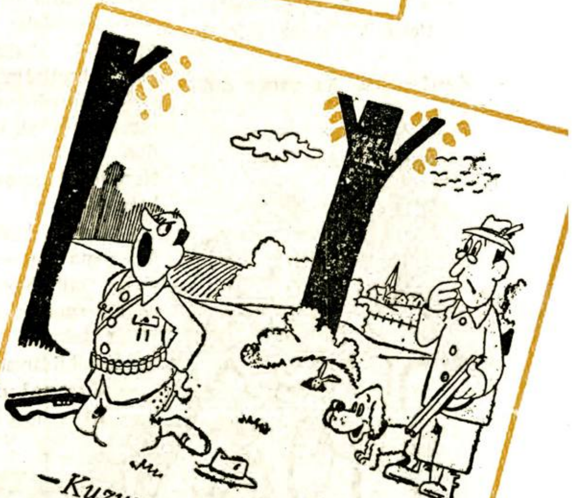

—Kuzum benim nerem tavşana benziyor?

YAZISIZ

HİKÂYE:

STAJYER

Yazan: Cemil Cahit CEM

Vapur tenhaydı. Böyle tenhalarına nadir rastlanıyor. Orta kamarada bir pencere kenarına yerleştim. Bir sigara yaktım.

Bu esnada içeriye o harikulâde kadın girdi. Arada bir rastlarım. Her sefer bir göz ziyafeti olur. Belki sizin de görmüşlüğünüz vardır. İnce, mütenasip endamlı, uzun boylu bir kadındır. Mat buğday tenlidir. İri elâ gözleri, başının arkasında bir topuzla topladığı gür siyah saçları vardır. Resimlerdeki İspanyol senoritalarına benzer.

Mütereddit birkaç adım attıktan sonra etrafına bakındı. Sonra duraladı. Nihayet yanıma kadar geldi. Ben de onun âşinasıydım tabiî... Serbestçe sordu:

— Affedersiniz, bu vapur Çengelköy'e gitmiyor mu?

«Gidiyor!» deyip göz ziyafetini uzatmak kabildi. Kıyamadım. Lâkin sesini bir kere daha dinlemek arzusunu da yenemedim.

— Siz Çengelköy'e mi gidecektiniz?

— Evet!. dedi. Bu vapur gidiyor mu?

— Zannetmiyorum, dedim. Bu, sadece Rumeli kıyısını takip ediyor!.

— Teşekkür ederim!.

Ve döndü. Gözlerimle kendisini takip ettiğimi şüphesiz hissederek kapıya yöneldi. Orada iri yarı, iki kaşı iri burnunun üstünde kavuşmuş, palabıyık biriyle karşılaştı. Adam ona yol verdi ve güzel kadın, görüş ufkumdan çıkıp gitti.

Ben düşünceli sigaramı içiyordum.

Birden tepemde hırıltılı bir ses belirdi:

— Şuraya oturabilir miyim?

— Elbette!. dedim.

Ve ancak yanıma oturduğu zaman göz ucuyla farkettim ki, bu demincek güzel senoraya yol veren palabıyıktır. Garip şey, gözlerini devirmiş, dik dik bana bakmıyor muydu? Nedendi acaba? Soracağı birşey mi vardı onun da?.

— Bana bakar mısınız bayım? diye söze başladı. Siz o kadınla ne konuştunuz bakalım?.

Boş bulundum:

— Hangi kadınla? Ben kadınla madınla konuşmadım!.

Kulağıma doğru eğilip rezalet çıkarmak istemiyormuş gibilerden sesini kıstı.

— Gözümle gördüğümüme mi inanacağım, yoksa sana mı?. İnkâr etmenin mânası var mı?

— Ne biçim şeyler söylüyorsunuz siz? dedim... Hangi kadından bahsettiğinizi anlamıyorum.

— Lâhavle velâ kuvvete!. Canım şimdi sizden ayrılan kadından bahsediyorum iki gözüm!. Nereden tanıyorsunuz siz onu bakalım?

Asabım bozulmaya başlıyordu. Bana bir «Siz», bir «sen» diyen, mütehakkimâne konuşan ve bir suçumu yakalamış gibi tavırlar takınan bu münasebetsize haddini bildirmem lâzımdı.

— Size ne? dedim.

— Bana ne olduğunu şimdi anlarsın!. dedi. Aksilenip te yakayı kurtaracağını sanıyorsan, boşuna yorulma!. Karşındaki adıyla saniyle Cafer Canalan'dır.

Rahatsız olmaya başlamıştım. Hem bu adam neden sol elini boyuna ceketinin cebinde tutuyordu öyle?.

— Peki, nedir maksadınız? dedim. Ne konuştuksa konuştuk!.

— Hah şöyle!. İnkârı falan bırak ta açık konuşalım!. Demek konuştun öyle mi?. Sen o kadını tanıyor musun?.

— Farzet ki tanıyorum.

— Bırak şu aksiliği, kafamı kızdıracaksın benim... Ne zamandır tanıyorsun sen onu?.

— Bir zamandır tanıyorum!.

— Tanışıklığınız ne nisbette sizin? Yani sıkı fıkı mı, yoksa şöyle böyle mi?

Sol cebindeki eli bir acaip duruyordu. Aksiliğe bakın ki kamara iyice tenhaydı ve vapur da Köprüden kalkalı hayli olmuştu.

— Canım nedir bu ahiret sualleri? dedim.

— İyi söyledin, dedi, ahirete yaklaştın da ondan!.

Sırtımdan aşağıya soğuk soğuk ter boşanmaya başlamıştı. Ömrümde ilk defa bu derece açık bir ölüm tehdidiyle karşı karşıya bulunuyordum. Besbelli kadının kocasıydı bu... İyi ama beş, on dakika önce kamara kapısında karşılaştıkları zaman neden birbirlerine karşı gayet yabancı, hattâ soğuk davranmışlardı? Belki de ayrılmışlardı ve herif hâlâ eski karısını takip ediyordu. Vah yavrum!. Sen bu hırbonun karısı mıydın?. Tevekkeli, «Armudun iyisini ayı yer!» demezler.

Bir müddet susup kalmışım. Adam, kanlı gözlerini yüzümde dolaştırdı.

— Daha da gençsin hani!.

Yaşıma da acıyordu. Demek ölümün pek yakınındaydım. Ama neydi yahu? Ne yapmıştım ben? Bir suçum olsa yanmam. «Kadının bana vapuru sorduğunu söyliyeyim de şu mendeburdan yakayı kurtarayım!» diye düşündüm. Lâkin ağzımı açacak fırsat bırakmadı.

— Tabancan var mı? dedi.

— Neye sordunuz? dedim.

— Benim var da ondan, dedi. Bir Parobellum, bir Browning, bir de altı otuz beş Walter!.. Zaten çocukluğumdanberi atışa meraklıyımdır. Nişan aldığımı muhakkak vururum, hiç şektirmem!.

— Bana bunları neye söylüyorsunuz?

— Biliesin diye!. Bilmek, bilmemekten hayırlıdır. Bile bile lâdes olmalı!.

— Siz kimsiniz bakayım? dedim.

— Söyledik ya?. dedi. mahkemeleri tanımaz mısın?. Gazeteler iki sene önce beni yaza yaza bitiremedilerdi. «Kanlı bir kıskançlık macerası» diye isim koymuşlardı. Hâlâ hatırlarım. Ama o kerata kurşuna değmezdi. Onun icabını başka türlü gördüm.

Yerimden fırlamaya niyetlendim ama ne mümkün! Bir çelişte oturttu.

— Hayrola!. Nereye böyle?. Tatlı tatlı sohbet ediyoruz işte!. Ha, ne diyordum. O kerata bir kurşuna değmezdi. Kazıkladım onu!.

İtiraf ederim ki, fena halde korkmuştum. Artık bu gözü kanlı, soyadı bozuk herifin niyetini anlamamamın imkânı yoktu. Kendisine tahammül edemeyip bırakan karısiyle beni konuşurken görmüştü. Kıskançlığı başına vurmuştu ve kedinin farelerle oynaması gibi benimle oynadıktan, intikamının tadını çıkarttıktan sonra benim de «icabımı» görüverecekti.

— Ama dedim, ben o hanımı tanımam ki...

— Ya... Tanımazsın da neler konuştun öyle?.

— Ben burada oturuyordum. Geldi, bu vapurun Çengelköy'e gidip gitmiyeceğini sordu. Ben de cevap verdim. Teşekkür edip ayrıldı. Hepsi bukadar.

— Nihayet baklayı ağzından çıkarttırdım sana!. Buna memnun oldum işte!.

— Peki, neye ayrıldınız ondan, madem bukadar seviyordunuz?

— Kimden?. Ben daha hiç evlenmedim ki ayrılayım!.

— Ay sen onun kocası değil misin?

— Yooo...

— Eyyy, akrabası filân...

— Ne münasebet canım.

— E, neydi bana bu ettikleriniz?

— Ben çok kıskanç bir adamımdır azizim. Yakında evleneceğim. Seninle şöyle bir staj yaptım ki, bu gibi vaziyetlerde kalırsam, becerip beceremiyeceğime inanayım diye...

— ?!..

Allah sizi inandırsın, eve gider gitmez çamaşır değişmem icap etti!.

TARİH OLMUŞ FIKRALAR

Sara Bernar'a dair

Bizim münekkitlerimiz sahnede artistin dil sürçmesini affetmezler; bu, dili sürçen artist seyirciyi büyülemiyor demektir.

Meşhur Kınar Hanım, bir gece sahnede, rolü icabı «hayatımın dört tarafından» diyecek yerde, «hayatımın çors tarafından» demiş ve ondan sonra da sahneden çekilmişti.

Dünya çapında şöhret sahibi olan Fransız sahne sanatkârı Sara Bernar'ın ise, dil sürçmesi üstünde bir tiradı vardır ki, bir sanatkârın seyirciyi nasıl büyülediğine en kuvvetli delildir.

Sara Hamlet'i oynuyor. Dekorun, salondan görünmeyen üst kısmındaki pencereleri dalgınlıkla açık bırakmışlar.

Sahne hayalet sahnesi. Kralın hayaleti genç prense bilmediği cinayeti açıklıyor... Hayalet kaybolduktan sonra Hamlet, Horaçyo girmeden önce, kendi kendine konuşur. Hamlet rolünü oynayan Sara da konuşuyor:

— Sizi hatırlamaz olur muyum biçare gölge? Bu kalp attıkça hatırlıyacağım. Dekor üstündeki pencereleri hangi eşek açık bıraktı? Baba, oğlun intikamını alacaktır...

Salonda çıt çıkmadı, ertesi gün tek münekkit tek kelime yazmadı.

★

Bu münasebetle Sara Bernarın ayağı kesildikten sonra Eglon «Yavru Kartal» ı oturtarak temsil eden büyük sanatkârın tarih olan bir sözünü nakledeceğim:

Temsil vermek üzere cepheye gidilecekti. Sara'nın can yoldaşı, hastabakıcısı, sırdaşı, dostu, idarecisi, tiyatrosunun ortağı Süzan Seylor, cepheye hareket arifesinde ağlayarak geldi. Dişi şişmişti:

— Çok müzdaribim. Ateşim var. Şu yanağımın haline bakın. Ne yolculuk edecek halim var ne de halk içine çıkacak. Ben gelmiyeyim.

Sara serinkanlı cevap verdi:

— Geleceksin. İğne yaparlar, ilâç alırsın. Yüzünün şişi ise, ehemmiyeti yok. Ben tek bacakla gittikten sonra, sen üç yanakla pekâlâ gidebilirsin...

Selâmi İzzet SEDES

Evvelâ o dersin yazılı imtihanına girilir. Kopya çekilmesini önlemekten başka her işe yarayan gayet sıkı tedbirler alınmıştır.

İmtihan neticelerinin ne zaman belli olacağını hiç kimse bilmez. Gayet çalışkan olan idare, tatminkâr cevaplar verir.

Ümidinizi kestiğiniz bir anda, neticeler ilân edilir. Hayırsever bir arkadaşınız varsa haber verir.

Geçmemişseniz mesele yok. Rahatınıza bakın. Yanlışlık olupta doğru yazdığınız anlaşılmış ise, bu yanlışlığı düzeltmek için sizi aynı dersin sözlü imtihanına sokarlar.

İmtihandan evvel evde, dinin bütün şartları yerine getirilir

İmtihan sabah saat 9 da başlar. Napolyon: «En korktuğum şey, imtihandır.» demiş. O gün her talebe bir Napolyon'dur.

Saat 11.30 da profesör görünür.

Medenî icaplar yerine getirili.

Gün batarken sıranız gelir. Sorular sorulur.

Yanlışlık düzeltilmiştir. «Çaktığınız» kibarca tebliğ edilir.

Bir sonraki mevsimde, o dersin yazılı imtihanını verdiğiniz halde - sırf hafızanızı yoklamak için - tekrar aynı dersin yazılı imtihanına sokarlar. Ama bu sefer rahat edebilirsiniz. Çünkü yazılıda geçemediğinizden ötürü sözlü imtihana sokmazlar.

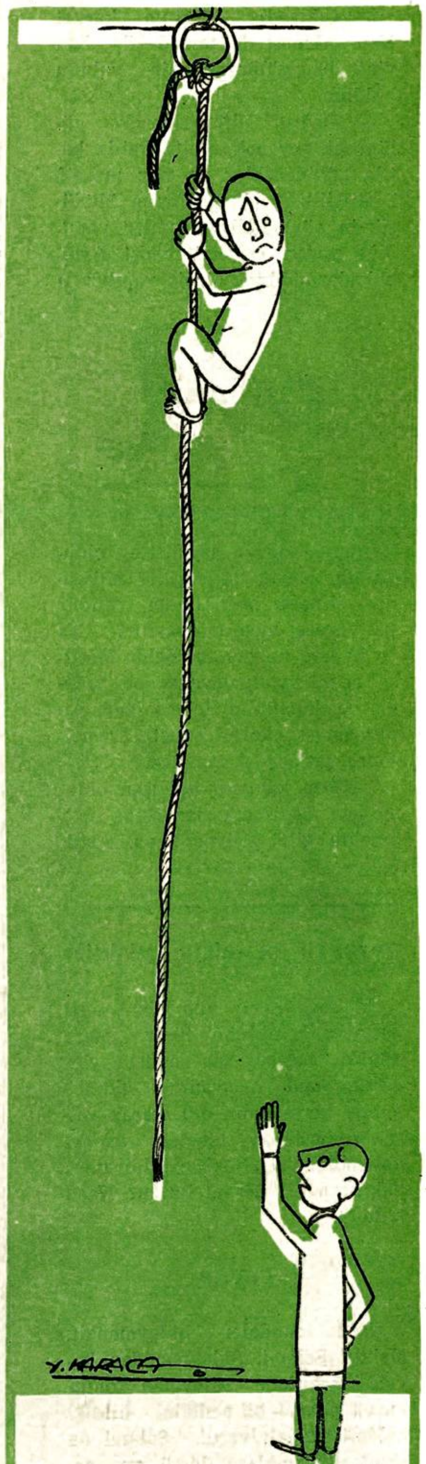

— Hadi çözsene şu ipi be!...
(Yılmaz Karaca)

Karga Bana Dedi ki

REFİK HALİD KARAY

— Günaydın ahpab! Gülümseyerek ne düşünüyorsun, öyle? Sabah sabah gülümser bir adama rastlamak güçtür, bu zamanda... Malûm ya! Banka ikramiyelerin-

den bin altın veya döşeli dayalı ve iki katlı bir villâ da sana mı çıktı, yoksa?

— Çıkmadı, dostum karga! Hem çıkması da şart değil; ben yine de gülümsemenin yolunu buldum.

— Doğru. Gülümsenecek, gülünecek şey çok. Hattâ katıla katıla gülünecekler de var: meselâ Denizcilik Bankası Umum Müdürünün söyledikleri: zamlar yapıldığı zaman seyahatteymiş! Ayol, bukadar mühim bir iş yapılırken

Umum Müdürün seyahatte olduğu bir zaman mı seçilir? Müsaadesi alınmaz mı? Umum Müdür bu derece hiçe mi sayılır? Ya şu habere ne dersin: Şehir Meclisi seçimi yapılıncaya kadar sinema ve dolmuş tarifesine zam yapılmaması kararlaşmış! Demek sonra fazlasiyle yapılacak.

— Zam kapısını ilk açan olduğu için Denizcilik Bankasına halk arzoldu gibi geliyor bana. Artık önüne geçilmez, ergeç zam dalgasına kendimizi kaptırırız. Fakat ben bunlara gülümsemiyordum; dikkat etmedin mi, acı gülümseyiş değildi o. Modası geçen eski tâbirleri düşünüyordum. Senin de bildiğin tâbirler! Hepsinin pabucu dama atıldı.

— Neydi bunlar? Hatırlat bakalım.

— Meselâ «Bu balık başka balık» sözü... Artık söylenmiyor.

— Bir de«Uç baba torik» vardı değil mi? Bu da unutuldu.

— İsabet oldu, sevimsiz bir lâftı. Daha sevimsizi de vardı ya: «Dayan Karabet Ağa...» Bir zaman öyle çok kullanılırdı ki!

— Öyleydi. Sırası gelmişken sorayım: «Nereye? Kavağa mı?» sözü ne mânaya gelirdi, Allah aşkına!

— Birdenbire kızıp Meclisi bırakanların arkasından söylenirdi. Bir ara şöyle bir lâf ta uydurmuşlardı ama pek tutmamıştı: «İyi lâstik ama otomobile gelmez!»

— Mânası?

— Ufak tefek meziyetleri bulunup ta daha ciddi işlere yaramayan insan mânasına idi. Bu söze yazık oldu; şimdi de birçok zevat için kullanabilirdik; meselâ mebusluğa gelip te vekilliğe çıkamıyacaklar hakkında!

— «Kabahat kimde? Pavlinada» diye bir meşhur söz yok muydu? Bunu da unuttuk. Aklımda kaldığına göre, suçlu malûm iken bu suçun masum birine yahut hiç kabahati olmayana yüklenmesini o sözle anlatırdınız.

— Evet, bu sözü halk bir kantodan almıştı. Bugün de birçok vesile ile kullanabiliriz. Halk tâbirleri bakımından fakirleşiyoruz; azizim karga!

— Yoo! Yenileri türeyip ürüyor; meselâ «Matrak», «Torpil», «Piston», «Kaynak», «Çaktı», «Boş ver» kabilinden talebe tâbirleri yok mu? Bu ayardakiler aldı yürüdü.

— Bunlar bir zümre tâbirleridir, halkın lisanına geçmemiştir. Eskiden fikrinden döndü, caydı mânasına «Tornistan etti» derdik. Denizcilik Bankası bilet tarifesinde tam mânasiyle tornistan etmedi mi, meselâ! Lüzumlu tâbirlerdi, vallahi! Yine denizcilik tâbirlerinden sürati ifade eden «filispit» çok kullanılırdı; «ivedi» kadar münasebetsizdi, niha

— Ha, bir de «Ayağının sigara kâğıdı koy» demezle di?

— Derlerdi: boyu müsait

dığı halde yükseğe uzan teyenlere! Ama senin bu s na ne maksatla hatırla farkındayım: bir dostumu diyorsun. Onun boyu ma kısa.

— Sadece Türkçe değil, lisanına geçmiş Arapça de pek çok kullanılmaz Meselâ «Külli kasîrün fitn bi!

— Haydi, çek arabanı! bu gibi sözler uydurmadı

boylular hakkındaki de! nefücur sensin! Dostların açmaktan ve herkesi birbi şürmekten zevk alıyorsu niyet yok sende!

— Ne yapayım dostum, da yaşıyorum. Siz damın biz kargalar üstündeyiz; ler huy geçmesine mâni ol sen de iyi lâstiksin ama o le gelmiyorsun. Mebus de hir Meclisi Âzası bile ol gitti. Neyse, yine hoşça k

CİNSİYET DEĞİŞTİRME MODASI (Bedri Koraman)

DETEKTİF OLABİLİR MİSİNİZ?

İki sevgili bir gün bir sandal gezintisine çıktılar. Biraz sonra denizde başıboş bir sandal gördüler. Sandalın yanına gidince içinde bir adamın ölü olarak yattığını gördüler. Hemen vak'ayı polis hafiyesi Şakir'e bildirdiler. Şakir kaatili derhal buldu? Nasıl buldu?

CEVAP

Katil sandalcı Süleyman'dı. Maktul Selâmi, Süleyman'dan kayığı kiralarken Süleyman onun kürek çekme bilmediğini bildiği halde sandalı verdi. Selâmi de akıntı ile açıklara düştü. ve açlıktan öldü.

BİLMECE

Bir adam yolda giderk lira buldu. Hemen sahibi türdü ve verdi. Bu paranın ni nasıl buldu?

CEVAP

Çünkü parayı bulan Ah hibinin düşürdüğünü gö

★

Bir seyyahı yamyamlar şirecekleri sırada seyyah den kurtuldu. Bu nasıl old

CEVAP

Tam seyyahı kazana k ken belediye memurları damgasız et yiyemiyec söyleyince seyyah kurtuld

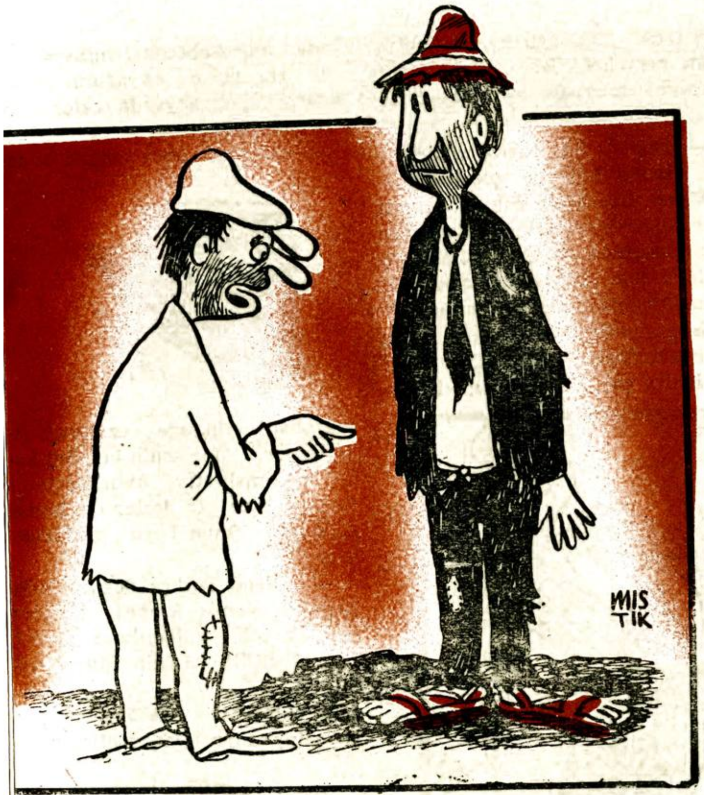

— Hayır Samiciğim; bu resmî elbiseye spor pabuç hiç yakışmamış!.. (Mustafa Eremektar)

İyi bir iş adamı mısınız?

1 — Dişiniz ağrıdığı zaman işinizi düşünür müsünüz?

2 — Tramvaylarda İş ve İşçi Bulma Kurumu ilânlarını hiç okudunuz mu?

3 — Üç fişe gazinoda kaç şiş verirler?

4 — Hâtıra defterinizde kaç yaprak vardır?

5 — Sizce telefon numarası kaç olmalıdır?

6 — Yazıhanenizde yazı yazar mısınız?

7 — Karınızı daktilonuza tercih eder misiniz?

8 — İthalâtla mı meşgulsünüz yoksa ifrazatla mı?

9 — Hiç idrarınızı tahlil ettirdiniz mi?

10 — Yazıhanenizdeki dosyaları, işi bittiği zaman bana verir misiniz?

Yukardaki suallerin hepsine cevap verenler iyi bir işçi, altısına doğru cevap verenler ağır işçi, beşine doğru cevap verenler amele, dördüne doğru cevap verenler kapıcı, hiç cevap vermeyenler patron. Bu yazıyı yazan daktilo, dizen mürettip, basan makine, neşreden Tef mecmuası, okuyan da sizin gibi işi gücü olmıyan okuyuculardır.

NEMRUT'tan Nasihatler

Üsküdar'dan H. E.:

— Kömür sıkıntısından bu kış anamız ağlayacak. O kadar akıllıysanız bu işe bir çare bulsanıza!

— Ben ukalâ görünmekten korkarım (Savcıdan daha da çok korkarım.) Onun için bu ciddî mevzuda sözü vaktiyle aynı sıkıntıyı çeken İngiltere'nin basınına bırakayım: «Toprağın altında 600 sene yetecek kadar kömür var. Toprağın üstünde de İşletmeler Vekili Shinwell bulunuyor. İkisinin yer değiştirmesi bu meseleyi halleder.» Yorkshire Post gazetesinde R. A. Whitsun.

★

Bebek'ten Neriman Nurlu:

— Geçenlerde, bir okuyucuya verdiğiniz cevapta, Küçük Sahne'nin Nur Sabuncu'yu Hamlet yapmasıyla alay ediyordunuz. Halbuki Tunç Yalman gibi değerli bir münekkit bu işi beğendiğini yazıyor. Ne dersiniz?

— Tunç Yalman'ın böyle olur olmaz herşeye «hı» deyip kavuk sallamağa başlamasının sebebini ben de kestiremedim. Belki yaşı ilerledikçe ırsî tesirler kendilerini göstermeğe başlamıştır.

★

Gelibolu'dan Sabri Üster:

— Nemrut Efendi, menenjitten mi, kemik vereminden mi, cüzamdan mı, Tibet vebasından mı, kokulu hummadan mı, neden ölmek istersin?

— Senin gibi bir şom ağızlı münasebetsizi taammüden boğmak suçuyla idamdan.

★

Parkotel'den M. L. (Fransızcasından tercümedir):

— Güzel bir Fransız kızıyım. Memleketinizde erkeklerin gayet çapkın, gayet atak, hattâ biraz saldırgan olduklarını duyduğum için tâ Lyon'dan kalkıp buraya geldim. Halbuki şimdiye kadar bu işittiğimi haklı gösterecek bir hâdiseyle karşılaşmadım. Şikâyetçiyim.

— İstanbul Jandarma Komutanlığına müracaat ediniz.

YAZISIZ (Bayram Küçük)

KÜÇÜK VALİNİN MACERALARI...

(Nihat Balî)

SOSYETE

ZİBİDİYE MEKTUPLAR...

Ben bazı coşarım, Türkçe konuşan filmlerin peşinden koşarım. Geçenlerde «İki Sevgi Arasında» yı Türkçe dinlemek için tâ Beşiktaş'taki Suad Park Sinemasına gittim. Bayıldım Beşiktaşlıların film seyretmelerine. Çoluklu çocuklu gelmişler, neredeyse salıncaklar kurulacak bahçeye... Fakat pek terbiyeli, pek efendice seyrediyorlar filmi. Yalnız bir yerli filmin fragmanları gösteriliyordu, tabiî danslı, şarkılı, utlu filân birşey: «Tamam» dedi önümde oturan iki gençten biri, «yarım saat alaturka şarkı, yarım saat göbek dansı, yarım saat ah, oh...» Al sana bir yerli film. Suad Parkın makinisti Şeref, pek itinalı işletiyor makinesini, ne öyle sonuna kadar açıp kafasını şişiriyor insanın, ne de dalgaya düşüp dekadraj olmasına sebep oluyor Mis gibi gösteriyor filmleri.

Hele sinema boşalırken büsbütün hayran oldum Beşiktaşlılara, hiç telâş etmeden bir güzel kuyruk oldular görmeliydin Zibidi! Nerede Beyoğlun'da böyle anlayışlı, terbiyeli halk? Ben abone oldum, artık her pazartesi Beşiktaş sinemasına gideceğim. Var mısın, gelir misin?

Mademki lâf sinemadan açıldı, ehhhh Zibidi, bu kış bir sinema açılıyor Beyoğlu'nda bayılırsın görsen. Yeni Melek. Reklâm yapıyorum sanma, sinemaların reklâma ihtiyaçları yok evelallah. Fakat bu sinemanın hususiyetleri pek fazla. Meselâ içinde yemek yenecek bir nefis lokantası bulunacak, küçük bir gece kulübü, bir resim galerisi filân... Ne dersin? Antresi tekmil aynalarla süslenmiş, nereye baksan bin beş yüz kere kendini görüyorsun. Aklıma derhal İnci geldi, hayır ne esmeri ne de sarışını... Kırmızı saçlı İnci. Adanalı İnci diyeyim de daha iyi anlarsın belki. Ayna merakı bu kızda ne dereceye kadar vardır bilirsin. Hani neredeyse elinde ayna ile yürüyecek. Eh bu sinemaya gelince İnci, film filân seyretmez artık. Oturur kendisini, hem seyreder hem seyrettirir. Ama dikkat etmesi lâzım, naylon çamaşırlar pek transparan oluyor, karşısı ayna, altı ayna olunca insan, hele kadınlar çok itinalı oturmalı. Yoksa bizim Mukadder'e iş çıkar, oğlan zaten iğne ipliğe döndü. Şoför imtihanını verinceye kadar şimdi bir de röntgencilik çıkmasın başına. Sinamaskop ta seyredeceğiz bu sene orada. Leylâ Gencer'le Hilmi Girginkoç; Ferhan Onat'la, Vedat Gün de konserler verecek Yeni Melek'te.

Kışı iple çekiyorum, senin anlayacağın bıktım artık yazdan. İnsan kışın eşini dostunu daha da çok görüyor hem, yazın çekilen hasretten eser kalmıyor. Belki Ayten de coşar bu sene kış ortasında kalkar gelir İstanbul'a. Ayten İstanbul'a gelince bizim Mehmet'e gün doğar. «Acaba?» diyeceksin, belli olmaz, Ayten'in on tane gönlü olsa onunu da Mehmet'e verir eminim, ama Mehmet bu ara pek aldı yürüdü, Suadiye'den inmiyormuş, diyorlar. Suadiye ve Mehmet kimbilir belli olmaz, her aslanın gönlünde bir kedi yavrusu yatar şekerim. Ama sen yine inanma, bütün bunlar bence Ayten'e numaradır.

FİTNE FÜCUR

Düello ve şahitleri...

(Attilâ Bayraktar)

Seçme Sözler

Fotoğrafhanede keser satılmaz.
(Tahmin Komisyonu)

Afrika sıcaktır.
(Seyyah)

Fare kapanla, serçe sapanla tutulur.
(Özcan)

Güfteden köfte yapılmaz.
(Stan Lorel)

Güve ile güvey arasında hiçbir müsabet yoktur.
(Gelin)

Tuş yaptıktan sonra duş yapılır.
(Dinarlı Mehmet)

İmar müdürlüğüne mimar girmez.
(Mimar İlhan)

Her emek bir yemek karşılığıdır.
(Hazım Lokantası)

Termometre harareti, Barometre basıncı gösterir.
(Fen İşleri)

Akılsız başın cezasını 3 aya indirdiler.
(Adil Bey)

Bana birşey öğretene bir sigara veririm.
(Telsiz operatörleri)

Az tamah az kâr getirir.
(Monet)

Vazifeli memurlardan başkası burada duramaz.
(Kapıcı Raci)

Her kuyuda su yoktur.
(Bostancı)

Terkosla suyun arasında hiçbir fark yoktur.
(Saka Rıza)

BU SEFERLİK:

Hisse!

İktidar taraftarı bir gazete, son zamanlarda İnönü'nün otobüse binmek, yürümek gibi jestlerine takılarak:

«Bunları vaktiyle yapsaydı, 1950 de beyaz treni kaçırmazdı» diyor.

Vallahi yerden göğe kadar haklı.

C. H. P. nin 1950 hezimetinde Millî Şef'in tabulaştırılması epeyi mühim rol oynamıştı.

Tıpkı, Genel Başkan için yapılmakta olan, istikbal ve teşyi merasimleriyle 1958 in hazırlanmakta olması gibi.

Bülent ERSOY

Tanzimat devri ricalinden Hariciye Nezareti teşrifatçısı Kâmil Bey, aşırı alafrangalardandı; hattâ, «Din tutmam ama, sözümü tutarım» diye her işinde bir doğruluk iddia ederek dinsizlikle övündüğü için kendisine «Mahşer Midillisi» lâkabı takılmıştı; bu münasebetsizliği görülmezse sohbeti tatlı, hazırcevap ve nüktedan adamdı. Kâmil Bey peyniri pek severdi; o devrin nüfuzlu büyük devlet adamı Sadrazam Mustafa Reşit Paşa da peynirden nefret ederdi. Bir gün Paşanın konağında bir ziyafet sofrasında muzibin biri Kâmil Beyin peyniri çok sevdiğinden bahsetti; Reşit Paşa:

— Öyle mi Kâmil Beyefendi?

Diye sordu... Mahşer Midillisi baktı ki «Evet» dese Paşa bir tuhaf olacak, «Hayır» dese yalan söyleyecek, işi külhanbeyliğe vurdu:

— İlâhi Paşam... Sorar mısınız? Ben her boku yerim!. dedi.

★

İhtiyar ve sıkıntı içinde bir hoca efendi, bir gün başı son derece daralarak azıcık yardım istemek üzere Sadrazam Mustafa Reşit Paşayı ziyarete gitti, fakat Paşanın fevkalâde hürmet göstermesi gururunu öylesine okşadı ki, asıl maksadını açamadı. Müsaade alıp çıkarken, Reşit Paşa:

— Hocam, bizi gönülden çıkarma... Yine gel... Beklerim.

Deyince, adam nüktedan imiş, fırsatı kaçırmadı:

— Söz veremem Paşam, dedi. Bizim gönlümüz karmakarışık bakkal ve kasap borçlariyle dolu...

Reşit Paşa mütebessim ve mültefit:

— Hocam, dedi. Şimdi bizim kâhyaya uğra... Tertipli adamdır. Gönlündeki o karmakarışık hesapları toplarsa orada bana da bir yer açar, merak etme...

★

Tanzimat devrinin büyük veziri Keçecizade Fuad Paşanın Paris'te tanışıp sevištiği iki Fransız diplomatı İstanbul'a gelmiş ve Padişahın Kanlıca'daki yalısında misafir olmuşlardı... Bir ay kadar kalacaklardı... Fakat bir hafta sonra hastalandılar ve apar topar gitmeğe kalktılar. Fuad Paşa hayretler içinde kaldı. Fransızlardan biri ezile büzüle:

— Ekselans, dedi. Mazur görün... Siz Türklerin bünyesi çok kuvvetli... Mermer üzerine oturabiliyorsunuz... Biz bir hafta daha kalırsak ölürüz ekselans!..

Fuad Paşa kendisini tutamıyarak gülmeğe başladı. Fransızlara bir İstanbul yalısının alaturka ayakyoluna nasıl gidileceğini tarif etmek kimsenin hatırına gelmemişti...

★

On dokuzuncu asırda yaşamış milyoner mirasyedilerden «Veliefendizade» zeki, zarif ve nüktedan bir adamdı. Konağının kapıları ardına kadar açık, sofrasına merhaba diyen çöker, kendisi de devrin ricaline sık sık ziyafetler verir ve her vesileden istifade ederek herkese bir muziplik yapardı... Sekiz on dalkavuğu vardı. Onlar da seçme zarif adamlardı. Bazan Veliefendizadenin de faka bastığı olur, kızmaz, bilâkis hoşlanır, kahkahayı atardı.

Bir gün Anadolu ve Rumeli Kazaskerlerini yemeğe davet eder... Tenbihı üzerine sofraya iki tabak dolusu tere gelir... Mirasyedi sofracı uşağa:

— Oğlum... Bu tere bolluğu ne? Aşçıbaşı başka birşey bulamadı mı?

Deyince talimli oğlan:

— Efendim der... Aşçıbaşı çeşni olsun, dedi. Bunlardan biri Anadolu teresi, öbürü de Rumeli teresi!

Kazasker efendiler bir tuhaf olurlar... Rumeli Kazaskeri efendi de nüktedan:

— Oğlum... Aşçıbaşıya söyle... İstanbul teresini unutmuş...

Deyince dalkavuklardan biri de tere nüktesine karşı:

— Efendi hazretleri... İstanbul teresi her gün soframızda da...

Der.

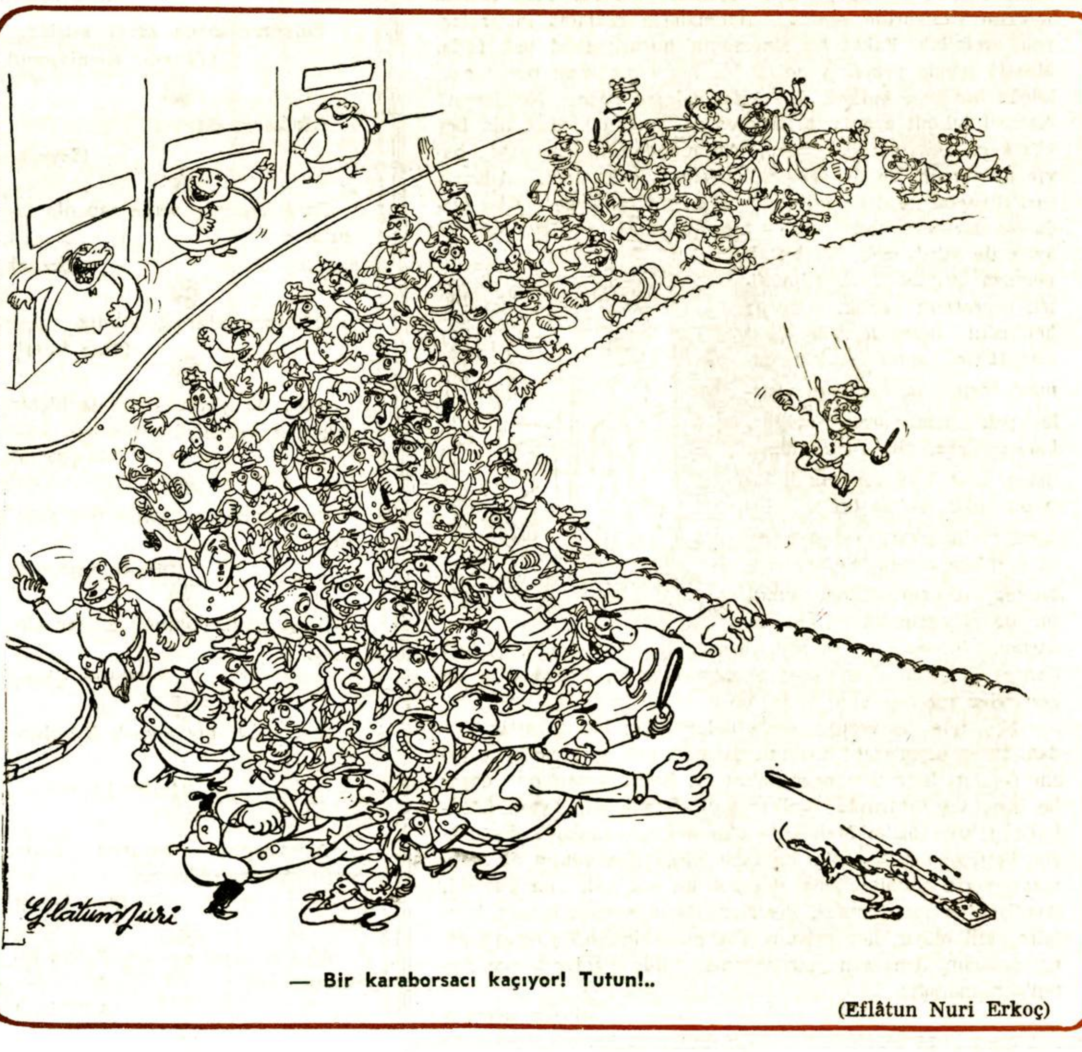

— Bir karaborsacı kaçıyor! Tutun!..

(Eflâtun Nuri Erkoç)

Sahibi ve bu sayıda Mes'ul Müdür, Dizen, Basan eline alıp dağıtan ve iadeleri kabul eden : SUAVİ SÜALP

Mürüvvet

Tatlıya - Tatlı • Tuzluya - Tuzlu • Üç kap Yüzelli kuruş

BİRİNCİ BASKI
Zaten başka baskısı yoktur.

Vesvesalya'da bir isyan

HAVASI ESİYOR

ASİLER HAREKETE GEÇTİ

DURUM KARIŞIK

Mokodoni: 6 — Hususî Taksi: Dün burada yeniden köftecilerle müşteriler arasında bir çarpışma olmuş, 18 kişi ölmüş, 6 kişi yaralanmıştır. Haberi sunduğumuz dakikada hâlâ Köfteci General Naim'le Pazarotli kuvvetleri lokantada yemek yiyorlardı.

BAŞ MAKALE:

KÖMÜR DARLIĞI

Son zamanlarda her şeyde bir yokluk var. Eh yokluktan olacak dedik!.. Su yok, ilâç yok, gazoz yok, masa yok, menteşe yok, yok, yok... Şimdi de kömür yokmuş. Eh ne yapalım biz de odun yakarız dedik. Keşke demez olaydık. Bu sefer de Muzaffer ortada yok. Malûm ya Muzaffer olmasa olmaz...

Bu yokluk aklıma bir fıkra getirdi: Eski padişahlardan biri yolda giderken bir dilenciye para vermiş. Dilenci de, «Allah sizi padişah yapsın!» demiş. Padişah dilenciye dönerek, «Allah seni de dilenci yapsın!» demiş.

Rüştü Kalender

GENERAL MONTAZİZO AĞIR HASTA

Limeno: 18 P. P. — General Montazizo dün âniden hastalanmıştır. Doktorların son verdiği raporlara göre general- de 3 kilo şeker bulunmuştur.

BİR CİNAYET DAHA!

5 ÖLÜ 12 YARALI VAR!

Dün saat 15 te Kasap Çıkmazındaki Abdullahın kahvesinde Recep'le Ali Rıza yeni bir meseleden dolayı münakaşaya başlamışlar. Münakaşa ağız kavgasına, ağız kavgasından şekil değiştirmiş, bildiğimiz âdi kavga halini almıştır. Bu sırada Ali Rıza bıçağını çekerek orada bulunan Recep, Salih, Mehmet, Zekeriya'yı vurmuştur. Elinde bıçağıyle sokağa fırlayan cârih, kaçmaya başlamıştır. Şimdi hlâ kaçıyor herhalde. Tutun.

Balkondan düştü

Dün 6,5 yaşında Lûtfi adında bir çocuk Krizantem sinemasının balkonundaki lüks koltuğa düşmüştür. Çocuğu sinema müstahdemleri koma halinde gene balkona çıkarmışlardır.

(Arkası 2. de)

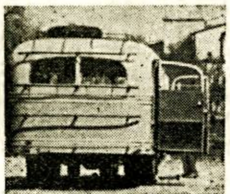

BİR OTOBUS UÇTU

Karacatlı: Telefonla — Dün Vatman İsmailin idaresindeki Aynalıca 181 plâkalı otobüs derin bir uçuruma uçmuş ve 2 saat sonra yere inmiştir. Pilot sağdır.

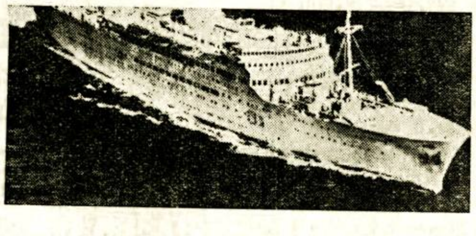

Resimde alınacak gemiler görülüyor.

Gemi alınacak

Sabık D. D. Y. İşletmesi, yeni iki gemi almaya karar vermiştir. Birçok yerlerden teklifler alan İşletme, bilhassa Japon mağazasından üç gemi almak tasavvurundadır.

(Arkası 7. de)

DEĞERLİ MİSAFİRİMİZ

LORD WIFTEFILD GELDİ

MEMLEKETİNİZİ PEK SEVDİM, DEDİ.

Lord Wiftefield bugün otobüsle Safranboludan şehrimize gelmiştir. Otobüsten inen Lord, hemen tramvaya atlamış ve gözden kaybolmuştur.

Lord'un niçin tramvaya ters taraftan atladığı daha belli değildir. Çünkü Lord Wiftefield'i kimse tanımamaktadır.

Lord'un bu âni hareketi alâkadarları olduğu kadar şoför İzzet'i de şaşırtmıştır.

Lcykazx Fuztmnoöprsst, lâkayıt kalınmıştır.

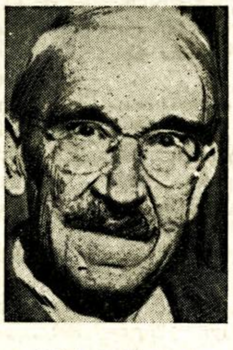

Ufak Muhittin

Muhiddin Sadak

SOLFEJDEN KALDI

Konservatuvarda imtihana giren M. Sadak Solfejden muvaffak olamamıştır.

Üstadın solfejden kalması notayı iyi bilmemesinden ileri gelmektedir. Ebeveyni Muhiddin Sadak'ın tekrar imtihana alınmasını alâkadarlardan istiyeceklerdir.

(Arkası yok)

BİR KERRE

Ters...

Şimdi de ortaya bir lâf çıktı. (Orga). Bu (Orga) herhalde organizasyon'un kısaltılmışı olacak. İyi ama şuna kısaca organizasyon desek ne diye uzatırız?.. Hep kulağımızı ters taraftan gösteriyoruz.

CİN

Sokakderede Kemalettin Tarık adlı birinin Bademzade Bey Sokağı, mükerrer 67 No. lu evini tuvalet (W.C.) haline getirdiği haber alınmış, yapılan baskında: Asaf, Cabir, Nuri, Mustafa, Hayri, Lâmi, Gani, Cafer, Ahmet, Zeki, Hüsamettin, Şahap, Bedri, Firuz, Cemal, Ayhan, Galip, Sami, defi hacet vaziyetinde yakalanmışlardır. Resimde yakalananlar görülüyor. **Foto Mürüvvet (A. Kalıp)**

İki başlı Çocuk Öldü

Ispanak Köy: A. 22 (Mektupla) — Aldığımız habere göre, iki başlı doğan Salih adındaki çocuk kazara başından yaralanmış ve derhal ölmüştür. Çocuğun öbür başı sağdır.

Gazetelerden — Ekmekler hep siyah çıkıyor.

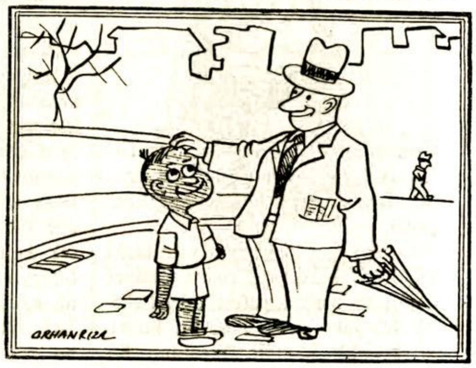

Adam — Sen neye böyle esmersin oğlum?
Çocuk — Ekmek yiyorum da...

İTALYAN MİZAHINDAN:

tekinsiz EV

Yazan: Sassino Bretti

Cuzeppe Ferari, üç gündür New York'taydı. Buraya Napoliden para kazanmak için gelmişti. Çalışkandı, durmak dinlenmek bilmezdi, bir baltaya sap olacağı muhakkaktı. Hem Cuzeppe öyle bulaşık yıkayıp, daha başka ümitsiz işlere girip vaktini heba edecek değildi. Ticaret yapacaktı. Amerika'ya ayak bastığının üçüncü günü kendi kendine, «Yallah Cuzeppe!» dedi. İçinde seksen çift çorap bulunan valizi eline alarak, bir hemşerisiyle ortaklaşa tuttuğu odadan çıktı. Bir iki sokak geçti. Bu şehrin dev ev kümelerinden biraz sersemledi, şaşkınlaştı ama bir yerde olmazsa öte yerde işe başlaması lazım değil miydi? Bir müddet, bir evin önünde, gireyim mi, girmiyeyim mi gibilerden duraladı, sonra binanın holüne daldı.

Velâkin asansörcü, onun plânını bozuverdi. Eliyle valizi işaret ediyor ve Cuzeppe'nin anlamadığı birşeyler söylüyordu. Onlar böyle birbirlerine dalmışken başkaları da asansöre girivermiş, kapı şarkadan kapanmıştı.

Cuzeppe bu aksilik karşısında içini çekmekle mukabele ederek merdivenlerden çıkmaya başladı. Birinci kata varınca şöyle bir etrafına bakındı: sağda, üzerlerinde kimbilir hangi firmaların adını taşıyan levhaları bulunan iki kapı, solda da yine öyle iki kapı görülüyordu. Böyle yerlerde çorap satılamazdı. Orta yerde başka bir ufak kapı görülüyordu. Herhalde asansör kapısı olacaktı. Ama durun bakayım, onun yanındaki büyükçe kapı neydi?

Tamam, işte üzerinde ne bir firma levhası vardı, ne birşey... bu, tam Cuzeppe'nin aradığı kapıydı...

Cuzeppe, kapının yanındaki düğmeye bastı. Az sonra kanat açıldı ve uşak kıyafetli biri belirdi. İri yarı, geniş omuzlu, kırmızı saçlı bir adamdı. Burnunun üstünde koca bir ben vardı. Cuzeppe'nin adamı görmesiyle valizi açıp çorapları burnuna tutması bir oldu. Bir yandan da ana diliyle karıştırdığı yarım yamalak İngilizcesiyle malını methediyordu:

— Un occasione straordinaria!. «Fevkalâde kelepir!» Çifti 40 sente!..

Ve zaten Ingilizce söyleyebildiği de sadece «Çifti 40 sente!» lâfından ibaretti.

Adam önce içerlemiş görünmüş, aksi bir tavır takınmıştı ama, sonradan çoraplara alıcı gözüyle baktı ve bir çift seçerek parasını ödeyip kapıyı kapattı.

Cuzeppe kendi kendini alkışladı: «Aferin Cuzeppe!.. Siftahı ettin!»

Ve ikinci kata tırmandı. Sağda kapılar, solda kapılar ve hepsinin üzerinde ticarethane levhaları... Tüccarlar, perakende çorap almaz. Onların da maksadı mal satmaktır. Ama bak hele... Şurada levhasız bir kapı var işte. Cuzeppe hemen düğmeye bastı. Az sonra kanat açılmış ve işportacının karşısına yine burnu benli uşak çıkmıştı. Cuzeppe onu görünce fena halde şaşalayıp:

— Dio mio! «Aman Allahım!» diye kekeledi.

Velâkin üniformalı uşak, ağzı kulaklarına varasıya gülüyor ve eliyle valizi işaret ediyordu. Cuzeppe hemen valizi açıp işe koyuldu. Adam, birkaç çift erkek, bir iki çif te kadın çorabı aldı. Parasını verip kapıyı kapadı.

İtalyan işportacısı derhal üst kata çıktı Bu katta da bir kapının düğmesine bastı. Hemen ardından kapının açılmasiyle burnu benli uşağın karşısına dikilmesi bir oldu. Adam, İtalyana dik dik dik baktıktan sonra bir tek kelimesini bile anlamadığı birşeyler söyleyip kapıyı burnuna kapatıverdi. Cuzeppe'nin tüyleri diken diken olmuştu. Yook, bu evde anlamadığı birşeyler oluyordu. Biçare kendi kendine:

«Strano!. Strano!. «Acaip!. Acaip!.» diye söylenerek üst kata tırmandı.

Yine bir düğmeye bastı. Bu sefer kapının açılması biraz daha uzun sürdü ama dışarıya kim çıksa beğenirsiniz? Yine burnu benli adam!.. Italyanın saçları kafasında dikilivermişlerdi. Lâkin üniformalı adam da insan sesine hiç benzemiyen bir sesle birşeyler bağırmış, koca yumruğunu Italyanın suratının önünde bir iki kere gezdirdikten sonra kapıyı yıkacakmışçasına çarparak kapatıp gitmişti.

Şaşırmıştı. Toparlanıp yukarı katlara tırmanmaya koyuldu. Bu sefer ihtiyatlı davranmış olmak için üç kata uğramadan çıkmayı münasip gördü. Nihayet sekizinci kata ulaşınca talihini bir kere daha denemek cesaretini gösterdi. Bir kapının ziline bastı. Lâkin üç adım geri çekilip beklemeği de ihmal etmedi. Kapı bir müddet sonra açıldı... Dışarıya yine burnu benli adam çıkmaz mı?. Cuzeppe'yi görünce üstüne yürümesi bir oldu ama İtalyan esasen tetikte olduğu için merdivenlerden aşağıya yıldırım hızıyle seğirtmişti.

Birkaç katın merdivenini apar topar inen Cuzeppe, yarı yolda, herifin kendini takipten caymış olduğunu anlamakla beraber bu netameli evden bir an önce kurtulup kapağı sokağa atabilmek için hızını kesmedi ve tâ alt kata kadar indi.

Lâkin tam alt kat merdiveninin başına geldiği vakit, aşağıda holde birinin üniformasını çıkarıp kollarını sıvamakta olduğunu gördü. Bu adamın da burnunda beni vardı. Cuzeppe bunu görünce avaz avaz bağırarak ters yüzü döndü. Soluk soluğa indiği merdivenleri, üçer, dörder tırmanmaya koyuldu. Korkudan nerdeyse aklını kaçıracaktı. böyle şey mi olurdu efendim? Bu işte şeytanın parmağı olduğuna kalıbını basardı da...

Dama kadar çıkmayı aklına koymuştu. Lâkin onuncu kata varınca nefesi kesilmiş, dili ağzından dışarı sarkmıştı. Daha bir tek adım atmaya bile mecali kalmamıştı. Bitkin, duvarlara yaslandı.

Bir erkek sesi duydu. Biri geliyordu. Cuzeppe geleni imdada çağırmak niyetiyle yerinden kıpırdayacak oldu ki, ne görsün? Kollarını sıvayan bir adam ve burnunda koca bir beni! Hem de yüzünde iblisâne bir gülüş, Cuzeppe'nin üstüne yürüyor!.

Adam, İngilizce:

— Sen şimdi görürsün rezil kerata!.

Diye bağırıyor, Cuzeppe'nin bir tek kelimesini anlamamakla beraber, herifin halinden, işinin bitik olduğunu kestiriyordu. Kıpırdamaya mecali kalmadığı için Tanrıya dualar okuyup imdadına melek yollamasını niyaz etti.

Allah duasını kabul mü etti ne dir? Tanrının meleği Mister Toni kıyafetinde belirdi. İtalya'da doğmuş olduğu için mükemmel İtalyanca anlayan biriydi bu...

Mister Toni, önce hiddetinden kuduran burnu benli iri kıyım izbandudu dinledi; sonra da biçare Cuzeppe'nin anlattıklarını dinlerken kendini ayakta tutamıyarak bir basamağa çöktü ve katıla katıla gülmeğe koyuldu. Bir yandan da hemşerisine:

— Hay Allah cezanı versin!. diyordu. Bu adam yük asansörünün memurudur. kendisiyle alay ediyor, boyuna düğmeye basıp onu çağırıyorsun diye fena kızmış! Yük asansörünün kapısında levha görmeyince senin burayı ev zannettiğini ne bilsin?..

Babil Kulesi

TEF'İN ROMANI — YAZAN ORHAN KEMAL

Rakılar kadehlere konuldu, sulandırıldı, şerefe kaldırılıp içildi.

Nüsret:

— O, bu değil de, diye ellerini uğuşturdu, muhalif bir gazetede çalışmak hayli kıyak iş!

— Niye?

— Bugün bizim Lemanın umum müdürüne bir çıkıştım, görmeliydin.

— Umum müdüre ha?

— Evet. Nüsret Bey, Nüsret Beyciğim... Görmeliydin.

Telefonda neler konuştuğunu, adamı nasıl haşladığını anlatmıya başladı.

Ufak tefek adam, «Bu kadar mühim adamsın da, bizim yirminin lâfını niye etmiyorsun?» diye aklından geçirdi. Sonra gözü Lemana kaydı. O, lokantanın sıcak havasında kızaran yanakları, lüle lüle sarı saçları, yeşil gözleriyle sahiden güzeldi. Nüsrete baktı. Mes'uttu.

Romancı:

— Bir umum müdür nedir bilir misin? diye sordu.

Nüsret:

—Pöh, dedi. Bilmiyecek ne var?

— Anlat bakalım!

— Londra, Paris, Berlin, Viyana, şimdi de Vashington, Newyork seyahatleri yapan...

— Tetkik seyahatları, yahut gezileri.. Devam et!

— ... Zarif kıravatlar, ipek gömlekler. İngiliz kupon kumaşları kullanan, ağzı purolu biri. Buna, nedense muhalefetten çok korktuklarını da ilâve edebilirsin!

Romancı güldü.

— Niçin hâlâ bir romana başlamadığına şaşıyorum.

Nüsret kulaklarını dikti:

— Sahi mi söylüyorsun?

— Sahi tabiî. Ama bu, bir umum müdürü, yani herhangi bir tipi mükemmel anladığından dolayı değil!

Nüsret'in kulakları düştü:

— Ya?

— Umum müdürü ustaca çizdin. Ama roman için bu dış çizgiler kâfi değil.

Leman ufak tefek adama döndü:

— Siz içmiyorsunuz!

Ufak tefek adam gene kulak memelerine kadar kızararak, silkindi.

— İçiyorum efendim.

Nüsret:

— Ne düşünüyorsun yahu?

Diye kadehini kaldırdı. Tekrar içtiler.

Romancı çatalıyle tabağa vurdu:

— Garson!

— Buyurun paşam!

— Ekmek, sigara köfte, bir şişe soda!

— Emredersiniz.

Ufak tefek adam romancının rahat halini düşünüyordu. Acaba bu, o işi nasıl yapıyordu? Herhalde ondan kullanmaz, gerekirse kürtaj yaptırırdı. Öyle ya, bukadar insana Beyoğ'lunda içkili ziyafet çeken bir insan... ayda birkaç bin kazanıyordu herhalde? Ayda birkaç bin!

Romancının gözü ufak tefek adama takılmış, kendisine baktığını görünce, adamın müthiş bir hayranlık içinde olduğunu sanmıştı. Herhalde kendisinin yerinde olmaya can atardı.

Bir sigara yakmadan önce, Yeni Harman paketini uzattı.

Ufak tefek adam gene kafasının içindekilerden sıyrılıp kulaklarına kadar kızararak, bir sigara aldı, kibritini işinin ehli bir garson değil de, herhangi bir dairede, âmirinin sigarasını yakmaktan özel faydalar uman bir küçük memur haliyle çaktı, romancının sigarasını yaktı.

Romancı:

— Mersi, dedi.

— Estağfurullah.

Ötekiler de yaktılar.

— Evet, nerde kalmıştık?

Nüsret:

— Eksıstansiyalistlerin karamsarlığından bahsediyordunuz..

Romancı, tekrar ufak tefek adama baktı. Hâlâ aynı hayranlık içinde görünüyordu. Eksistansiyalizmin karamsarlığından bahse devam ederken, bir başkası tarafından imrenilerek seyredilenin gururu ve hazzını duyuyordu.

Bu arada radyo her on dakikada bir müziği kesiyor, lokantadakiler, partileri adına konuşanların propagandalarını dinlemek zorunda kalıyorlardı.

Ufak tefek adam birdenbire dehşetli bir neşe hissetti kendisinde. Utanıp, sıkılmadan eser kalmamıştı. Artık, tanımadığı, yabancısı bir insanın masasında değil, kırk yıldır tanış, ahpab birinin sofrasındaydı. Bu neşeyi alkolün verdiğini düşünmüyordu bile.

Leman:

— Sizi hasta sanmıştım peşin, dedi.

— Demek okadar?

— Hayır, nasıl söyliyeyim, dehşetli bir can sıkıntısı içinde gibiydiniz. Yahut ta, kafanızı kemiren bir derdiniz var gibiydi.

— Şimdi artık dünya vız gelir hamfendi, açıldım.

Kadehini kaldırdı, Leman'la tokuşturdular.

Kadehini bırakırken:

— Beni siz açtınız!

Dedi. Sonra bunun bir çeşit kur olabileceğini düşünerek, ilâve etti:

— Yani sizler demek istedim. Bu meclis, bu sofra. Paris'te bir yerlere benziyor demiştiniz. Çok doğru. Ben de öyle sanıyorum. Gerçekten de Paris'te bir yerlere...

— Halbuki ne tuhaf değil mi? Ne siz, ne de ben ömrümüzde Paris'e gitmiş değiliz.

— Değiliz.

— Bazan, aklıma tarih kitaplarındaki resimler gelir. Sanırım ki, ben o yıllarda da yaşamışım. Sizde de olur mu böyle şey?

— Olur ya.

— Niçin olmasın değil mi? Belki de yaşadık. Meselâ, çok eski devirlerde yaşamış, gene böyle bir kadın olamaz mıyım?

— Pekâlâ olabilirsiniz.

— Ama öğünmeyi hiç sevmeyen, kendi halinde bir kadın!

— Bravo. Ben de tıpkı sizin gibiyim.

— Olduğum gibi görünmeyi çok severim. Ama, olmuyor. Bazı insanlar vardır, olmadıkları, olamıyacakları gibi görünmekten zevk alırlar. Bu hal onlarda huy haline gelmiştir.

Nüsret âniden karıştı:

— Yani benim gibi!

Leman'ın kırmızı yanakları az daha kızardı:

— Ne münasebet?

Fakat bu söz koydukça koydu. Sertçe:

— Nüsret! dedi. Ne demek istedin?

— Ben mi? Hiiç..

(Devamı var)

TAŞ DEVRİNDE

— Çok zarif genç! Adabı muaşeret kaidelerine harfiyen riayet ediyor!..

(Mustafa Eremektar)

İLÂN-I AŞK

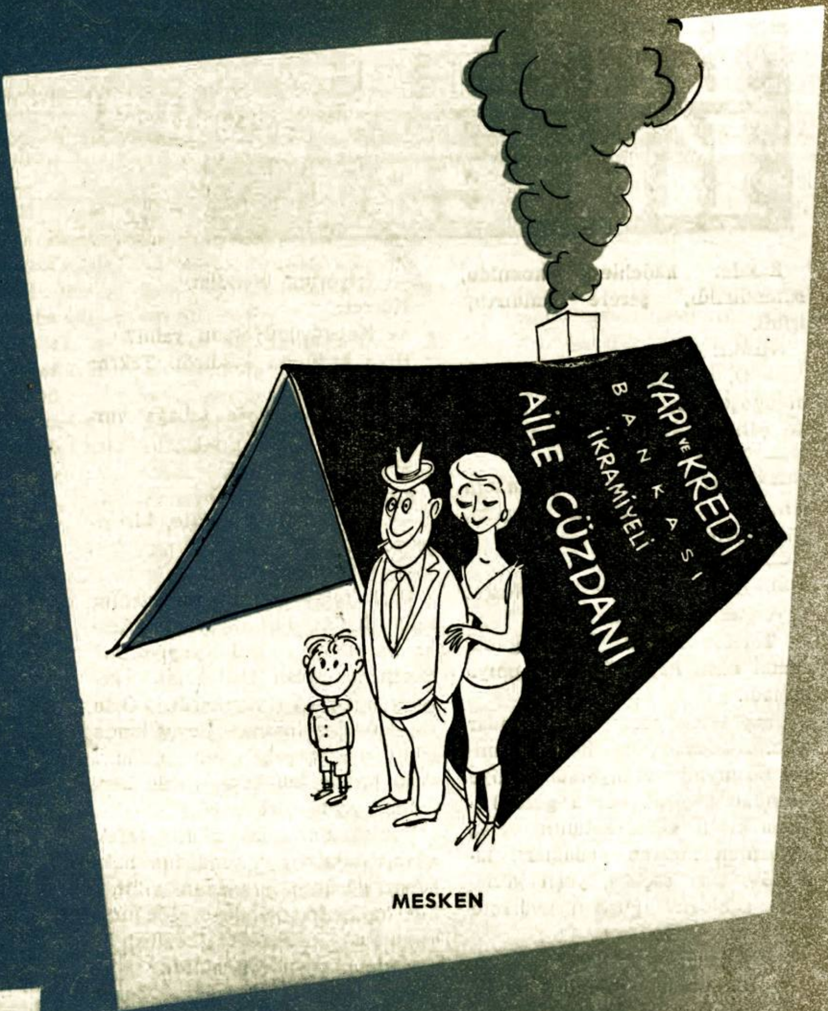

MESKEN

Ev sahibi — Peki şimdi siz ne çalacaksınız? Ben bütün paramı YAPI ve KREDİ Bankasına yatırdım.

REKLÂM SANATI

(Altan Erbulak)

"cildinize benim gösterdiğim ihtimamı gösteriniz„ diyor.

"Ben, banyo ve lavabomda Puro'dan başka sabun kullanmam. Puro Tuvalet Sabunu, tahayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik müstahzarıdır.„

siz de güzelliği ile maruf sanatkârların tavsiyesine uyunuz. Puro kullanınız... daha GÜZEL olursunuz

4-64

BOL KÖPÜKLÜ NEFİS KOKULU

PURO

memleketimizde 10 güzel hanımdan 9 unun kullandığı tuvalet sabunudur

“Yuvaya dönüş”